

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙ

ΤΟΥ Π ΤΟΛΕΜΑΙΟΥ. ΠΕΡΙ ΣΠΟΡΑΣ ΚΑΙ ΕΚ ΤΡΟΦΗΣ.

Φωδευμένης ἡμῖν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν τῆς πόδὶ τὰ καδύλου ἔ
 συμπίωματων θεωρίας, ὡς προηγουμένης καὶ τὰ πολ
 λά κατὰ κρατεῖν δυναμένης τῶν πόδὶ ἑναέκασον τῶν ἀν
 θρώπων κατὰ τὸ ἴδιον τῆς φύσεως ἀποτελουμένων, ὧν τὸ
 προγνωστικὸν μέρος γενεθλιαλογικὸν καλοῦμεν, δυνάμειν
 μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν ἡγεῖσθαι προσήκει, καὶ περὶ
 τὸ ποιητικὸν καὶ πόδὶ τὸ θεωρητικόν. ἐπειδὴ πόρ καὶ τῶν καδύλου καὶ
 τῶν καθ' ἑναέκασον συμπίωματων αἰτία μὲν ἡ τῶν πλανωμένων ἀστέρων
 ὅ τε καὶ ὁ κίνησις, προγνωστικὴ δὲ τῆς τῶν ἑποικημένων αὐτῆς τροπῆς,
 κατὰ τὰς ἐν ὁμοιοσχημονοί τῶν οὐρανίων πρὸς τοῦ πόδιέχοντος ἐ
 πισημονικὴ πρᾶξις, πᾶσι δὲ ἢ μὲν καδολικὴ πόδισις μείζων τε
 καὶ αὐτοτελής, ἢ δὲ ὑπὸ μέρος οὐχ ὁμοίως. ἀρχαὶ δὲ οὐκ ἐπὶ ταῖς αὐ
 ταῖς ἀμφοτέρων εἰν νομισέον. ἀφ' ὧν τὴν τῶν οὐρανίων διάθεσιν ἑποπιθέ
 μενοι, τα διὰ τῶν τότε σχηματισμῶν σημαίνοντα πειρώμεθα προγνώ
 σκην, ὅτι τῶν μὲν καδολικῶν πολλάς, ἐπεὶ μίαν τοῦ παντός οὐκ ἔχο
 μεν, καὶ ταύτας οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἑποικημένων πάντοτε λαμβανο
 μέναι, ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν πόδιέχόντων ὅτις αἰτίας ἐπιφερόντων, γε
 δὸν γὰρ πάσαις ἀπὸ τῶν τελειότερων ἐκλείψων καὶ τῶν ἐπισήμως πρὸ
 δευρὲν ἔ' ἀστέρων ἐπισκεπτόμεθα τῶν καθ' ἑναέκασον τῶν ἀνθρώπων, ἢ μί
 αν ἢ πολλάς, μίαν ἢ τὴν αὐτὴν τοῦ συγκρίματος ἀρχὴν, ταύτῃ γὰρ ἔ
 χομεν, πολλάς δὲ ταῖς κατὰ τὸ ἕξῃς τῶν πόδιέχόντων πρὸς τὴν πρῶτῃ
 ἀρχὴν ἐπισημασίαν συμβαινούσας προηγουμένης μάλιστα τῆς μιᾶς εἰσά
 δε εἰκότως, ἐπειδὴ πόρ αὐτὴ καὶ ταῖς ὅλως ὡς τὸ ἑποκείμενον ἰδικῶς ἀπο
 τελεί. τούτων δὲ οὕτως ἔχόντων, ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης ἀρχῆς θεωρεῖται τὰ
 καδύλου τῆς συγκρίσεως ἰδιώματα, ὅτι δὲ τῶν ὀντων τὰ κατὰ καιροῦς
 πρὸ τὸ ἦτον ἢ μάλλον συμβησόμενα, κατὰ ταῖς λεγομένας τῶν ἐφεξῆς
 χρόνων διακρίσεις. Ἀρχῆς δὲ χρονικῆς ἑποαρχούσης τῶν ἀνθρω
 πίνων γενέσεων, φύσει μὲν τῆς κατὰ τὴν ἀπορᾶν, δυνάμει δὲ καὶ κατὰ τὸ
 συμβεβηκός, τῆς κατὰ τὴν ἀποκύνειν ἐκτροπῆς, ὑπὸ μὲν τῶν ἐγνωκότων
 τὸν τῆς ἀπορᾶς καιρὸν, ἢ τοι συμπίωματικῶς ἢ καὶ πρᾶκτικῶς ἐκείνο μάλ